

Ελπίδες για καταπολέμηση της σκλήρυνσης κατά πλάκας δίνει η ορμόνη οιστριόλη

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Μία ορμόνη, η οιστριόλη, που ανήκει στα οιστρογόνα και παράγεται σε αυξημένες ποσότητες κατά την εγκυμοσύνη, εμφανίζει αξιοσημείωτες δυνατότητες στη μάχη εναντίον της σκλήρυνσης κατά πλάκας, όπως έδειξε μια κλινική δοκιμή σε 158 γυναίκες ασθενείς, την οποία έκαναν Αμερικανοί επιστήμονες.

Η πολλαπλή σκλήρυνση (ή σκλήρυνση κατά πλάκας) είναι μια νευρολογική πάθηση από την οποία πάσχουν περίπου 2,3 εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως. Οφείλεται σε καταστροφή της μυελίνης, του προστατευτικού περιβλήματος των νευρών, λόγω επίθεσης του ίδιου του ανοσοποιητικού συστήματος του ασθενούς. Τα συμπτώματα -ανάλογα με τη σοβαρότητα- περιλαμβάνουν υπερβολική κόπωση, μυϊκή αδυναμία, θολή όραση, προβλήματα ισορροπίας και κίνησης κ.α.

Στις γυναίκες ασθενείς, τα συμπτώματα τείνουν να υποχωρούν, όταν μένουν έγκυες, αλλά επιδεινώνονται μετά τον τοκετό. Αυτό αποδίδεται στη δράση της ορμόνης οιστριόλης, η οποία φαίνεται πως καταστέλλει προσωρινά την αυτοκαταστροφική δράση του αμυντικού μηχανισμού της εγκύου ασθενούς.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τη Ρόντα Βόσκουλ του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια (Λος Άντζελες), που ανακοίνωσαν τα προκαταρκτικά αποτελέσματα της κλινικής δοκιμής τους στο ετήσιο συνέδριο της Αμερικανικής Ακαδημίας Νευρολογίας στη Φιλαδέλφεια, σύμφωνα με το "New Scientist", εξέτασαν κατά πόσο είναι δυνατό να ωφεληθούν από τη συγκεκριμένη ορμόνη γυναίκες με πολλαπλή σκλήρυνση, οι

οποίες δεν είναι έγκυες.

Οι αμερικανοί επιστήμονες χορήγησαν καθημερινά σε 86 από τις 158 ασθενείς 8 μιλιγκράμ οιστριόλης, μαζί με το κανονικό φάρμακό τους (Coraxone). Οι γυναίκες αυτές είχαν την πιο κοινή μορφή της νόσου, την υποτροπιάζουσα - διαλείπουσα σκλήρυνση, που εμφανίζει περιοδικές υφέσεις και υποτροπές.

Μετά από ένα έτος χορήγησης οιστριόλης, οι ασθενείς αυτές είχαν κατά μέσο όρο 47% λιγότερες υποτροπές σε σχέση με τις υπόλοιπες γυναίκες της κλινικής δοκιμής, οι οποίες έπαιρναν το φάρμακο Coraxone και ένα εικονικό φάρμακο (πλασέμπο) αντί για την οιστριόλη. Μετά από δύο έτη, το ποσοστό υποτροπών ήταν 32% χαμηλότερο σε σχέση με την ομάδα ελέγχου, πράγμα που σήμαινε, κατά την Ρόντα Βόσκουλ, πως η οιστριόλη δεν μπορούσε να προσφέρει πλέον κάτι παραπάνω.

Επιπλέον, όπως έδειξε η κλινική δοκιμή, οι γυναίκες που είχαν πάρει την οιστριόλη, πέτυχαν καλύτερες επιδόσεις (6% κατά μέσο όρο) στις νοητικές - γνωστικές δοκιμασίες που υποβλήθηκαν, σε σχέση με την ομάδα ελέγχου. Αυτό, κατά τους ερευνητές, δείχνει πως πιθανώς υπήρξε μερική αποκατάσταση των κατεστραμμένων εγκεφαλικών κυττάρων τους.

Προηγούμενα πειράματα με ποντίκια που έπασχαν από σκλήρυνση, έχουν δείξει ότι η οιστριόλη διεισδύει στον εγκέφαλο και λειτουργεί προστατευτικά για τους νευρώνες. Εξάλλου, άλλες μελέτες έχουν δείξει ότι στους ανθρώπους η οιστριόλη προστατεύει τον εγκέφαλο του εμβρύου από το στρες, όπως από την έλλειψη οξυγόνου.

Η ερευνητική ομάδα σχεδιάζει πλέον μια μεγαλύτερη κλινική δοκιμή για να επιβεβαιώσει τα αρχικά ευρήματά της. Μέχρι τότε όμως, όπως είπε η ερευνήτρια, οι ασθενείς δεν πρέπει να παίρνουν μόνοι τους οιστριόλη. Μεταξύ άλλων, η συγκεκριμένη ορμόνη περιέχεται στα ορμονικά σκευάσματα που χρησιμοποιούνται στις θεραπείες των γυναικών μετά την εμμηνόπαυση για την πρόληψη της οστεοπόρωσης.

Οι επιστήμονες προειδοποιούν ότι, προς το παρόν, υπάρχουν ανοιχτά ερωτήματα, όπως το ζήτημα της ακριβούς δοσολογίας και το κατά πόσο η οιστριόλη «δουλεύει» μόνη της, χωρίς τη βοήθεια ενός φαρμάκου για τη σκλήρυνση όπως το Coraxone. Πάντως τα έως τώρα πειράματα με ποντίκια, σύμφωνα με την Ρόντα Βόσκουλ, δίνουν ενδείξεις ότι όντως η ορμόνη δρα προστατευτικά και από μόνη της - κάτι που θα ελεγχθεί στην επόμενη κλινική δοκιμή σε ανθρώπους. Αν υπάρξει η σχετική επιβεβαίωση, τότε η οιστριόλη θα αποτελέσει πιθανότατα μια φθηνότερη εναλλακτική λύση σε σχέση με τις υπάρχουσες φαρμακευτικές θεραπείες κατά της πολλαπλής σκλήρυνσης.

Εξάλλου, παραμένει ερωτηματικό, σε ποιο βαθμό η οιστριόλη μπορεί να βοηθήσει άνδρες με σκλήρυνση. Ίσως για αυτούς, σύμφωνα με τους ερευνητές, η τεστοστερόνη είναι καλύτερη λύση, καθώς η εν λόγω ανδρική ορμόνη μετατρέπεται στον εγκέφαλό τους σε οιστρογόνα, τα οποία επίσης δρουν

προστατευτικά κατά της νόσου. Οι άνδρες παράγουν περίπου 1% λιγότερη τεστοστερόνη μετά την ηλικία των 30 ετών και αυτό μπορεί να εξηγεί γιατί εμφανίζουν την πάθηση συνήθως σε ηλικία 30 έως 40 ετών.

Πηγή: thrakitoday.com